

skulde være i nær Tilslutning til selve Grundprincippet i det af Landbrugsudvalget enstemmigt fremsatte Forslag, og som skulde have det Formaal at hindre saadanne Ubilligheder. Forslaget er formet saaledes: „Enhver Jordbruger har dog Ret til, forinden Afleveringen af Byg og Havre (Blandsæd) finder Sted, at forbeholde sig til egen Anvendelse paa Ejendommen indtil 400 kg Byg, Havre og Blandsæd pr. 1,000 Kr.'s Jordværdi, dog ikke for mere end højst 40,000 Kr. af Ejendommens Jordværdi“. Hvor der har fundet en gennemsnitlig Avl Sted som i 1916 af 9—10 Tdr. pr. 1,000 Kr.'s Jordværdi, eller selv hvor der har været en mindre procentvis Formindskelse, vil denne Undtagelsesbestemmelse ikke faa nogen Betydning, derimod vil den faa Betydning for enhver Ejendom, hvor der paa Grund af de særlige Forhold avles meget lidt Korn. Der vil man kunne forbeholde sig fra 4 til 160 Tdr. af saadant Foderkorn, selv om man efter Hovedligningsregelen skulde aflevere Dele deraf. Jeg vil tilføje, at selv denne Undtagelsesregel ikke forekommer mig tilstrækkelig overfor alle saadanne Ejendomme. Den vil med Sikkerhed medføre, at man ikke fra Ejendomme med ringe Avl fjerner noget af deres Foderkorn, men kun deres Rug og Hvede, men deres Avl af Rug og Hvede kan være saa stor, at det vil være uberettiget, naar man fjerner den helt, da ikke at byde Erstatning derfor.

Jeg vender mig nu til det Spørgsmaal, jeg tidligere bebudede at ville komme tilbage til, nemlig Anvendelsen af de 85,000 Tons Byg til Støtte for den dyriske Produktion. Det staaende Landbrugsudvalg har foreslaaet, at disse Mængder skulde anvendes til Jordbrugere, der paa nærmere fastsat Maade godtgør, at de paa Ejendommen er i Stand til at fremstille to Svin pr. 1,000 Kr.'s Jordværdi. Tanken hermed er den, at de 85,000 Tons Byg ikke skulde kunne anvendes til Jordbrugere, der drev Svineproduktion som Industri væsentlig baseret paa fremmed Korn. Tanken, som det staaende Landbrugsudvalg enstemmigt har tiltraadt, er den, at dette Statsbyg skulde anvendes til Støtte for Jordbrug, hvor man var i Stand til med egen Hjemmeavl at frembringe det Kvantum Svin, jeg nævnte. Jeg har imidlertid ment, at denne Hovedregel, som er optaget efter det staaende Landbrugsudvalgs Forslag, for det første bør formes saaledes, at Statsbygget kun kommer de mindre Jordbrug til gode, og dernæst maa Reglen kunne fravi-

ges, hvor særlige Forhold taler derfor, saa at Bygget ogsaa kan anvendes paa Ejendomme, som ikke vil være i Stand til at opfylde Produktions-Betingelsen. Dette er udtrykt i Lovforslaget saaledes, at Indenrigsministeren kan fravige sidstnævnte Vilkaar under særlige Forhold, derunder naar en af de fornævnte Jordbrugere ikke i Henhold til Bestemmelserne i § 1 har kunnet forbeholde sig til egen Anvendelse paa Ejendommen 400 kg Byg, Havre og Blandsæd. Naar vedkommende Jordbruger staaende overfor Ligningen har afleveret al sin Rug og Hvede, og det saa viser sig, at det Kvantum Havre og Byg, han har tilbage, ikke andrager det samlede Kvantum, 400 kg. pr. 1,000 Kr.'s Jordværdi, skal han altsaa være berettiget til Andel i de 85,000 Tons Byg, som der her er Tale om, han skal altsaa have Erstatning i Byg for den Rug, han har afleveret.

Lovforslaget gaar, som jeg til en Begyndelse sagde, ud fra Nødvendigheden af at tilvejebringe 950,000 Tons Korn, og Leveringen af 450 kg er ansat skønsmæssig som det rigtige Udtryk for, hvad Jordværdien skulde bringe. Men i det Øjeblik, der er givet Adgang til Undtagelser og Afgivelser, er det muligt, at disse vil medføre, at det tilsigtede Kvantum af 950,000 Tons ikke naas, og da det efter min Formening bør og skal naas, foreslaas det i § 2, at saafremt den i § 1 omhandlede Ligning ikke skulde udbringe det fastsatte Kvantum af i alt 950,000 Tons, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at indkøbe det manglende Byg og Hvede til en Pris af 2 Kr. ud over den i § 1 fastsatte Pris. Hvorledes denne Pris skal fastsættes, kommer jeg siden til, men Princippet er her, at naar en ensartet Ligning er gennemført, og enhver Jordbruger har afleveret, hvad der i saa Henseende paa hviler ham, og Samfundet derefter af den enkelte Jordbruger nødvendigvis maa kræve noget mere, vil det være rimeligt at yde en Godtgørelse for denne Merlevering, og den er altsaa fastsat til en Prisforhøjelse af 2 Kr. ud over den anden Pris. Den øvrige Del af Høsten, som Staten ikke overtager i Henhold til § 1 eller indkøber i Henhold til § 2, maa, hvis den ønskes omsat, hvad der jo er tænkeligt, selvfølgelig sættes til Maksimalpris, og denne maa sættes lig den Pris, som betales i Henhold til § 1 for det, Staten overtager efter Ligning.

Jeg har nu dvælet ved, hvad Samfundet i Henhold til det Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, kræver af